

מסורת הש"ס

האשה שלום פרק חמישה עשר יבמות קמז

דלמא מסר ליה - נתט לו ולא קט מידו בקטין ושמא יחזור בו ליכא לגמיישא להכי דרשותיה כגון שטר נקטת במסירה בלא קטין ואין יכול לתחזור בו : **גבן הוה** - אצלנו היה בנהרדעא וגיטא כתיב בבורא : **הכא לא מיישינן** - דהא איבדקתא כל נהרדעא ולהאי עגו ליכא למימש

דעה אומי סקדי כו ואבי לא חייב
לדלמא חיל ליה לעלמא ודיקא
הוא דקמלריך באותו מקום: **הכא**
חיישין - האיל והחזק איש אחר
בעירו בשמו: **גמלא פרחא** - הולך
מחר כעוף פורח: **בקפיה** - על ידי
סס : **מילי מפר** - ואע"פ שלא היה
עממה שטא מחסלה אחר להם
בעירו כחבו גמל לאשתי ואח"כ הלכו
העדים לסורא : **שילי ויני** - מקומות
הן : **ה"ג מאי הוי עלייה דשומשי** -
מי חיישין שמה פינן : **אמרו הכי** -
בשעת כעסן : **מ"ט דקטעה** - דתנן
במתניתין כי אמרה מה בעלי לא
מהימנא : **דמשקרא** - מרוב שנאה
מתכוונת לאסור עממה עליו :
דאמרה בדדמי - כל מקום סכנה
שראתה אינה נותנת דעתה לומר
שמה לא מה ולא אנשי דהואיל
ואציל ליה לא דייקא כולי האי :

עד

[קרושין מז: צ"ב פו. פו.
קסט: קעג. סאכדריין לא.]

מבוא הי'

נ"ב קענזי גיטין פי

נדדים אף- כתובות כב:
גיטין סד: פט:

ל"ב ול"ג

[כ"מ קטז -]

לפנינו שם איתא רבא

למאי נידוש לה אי לנפילה מוהר וזהר ביה א
לפקדון כיון דשמיה כשמיה לא מפקיד גביה
מאי אמרת דלמא מסר ליה *אותיות נקנות
במסירה ההוא גיטא ד'אשתכח בסורא וכתבי
ביה הכי בסורא מתא אנא ענן בר חייא
נהרדעא פמריה ותרביית פלוגית אנתהיובדקן
רבנן מסורא ועד נהרדעא ולא הוה ענן בר
חייא ארדינא לבר מענן בר חייא מחנרא
דהוה בנהרדעא ואתו סהדי ואמור דההוא
יומא כי איכתב ההוא גיטא ענן בר חייא
מחנרא גבן הוה אמר אב"י אף לדידי דאמינא
חיישינן הבא לא חיישינן דהא קאמרי סהדי
דבנהרדעא הוה מאי בעא בסורא אמר רבא
אף לדידי דלא חיישינן *הבא חיישינן דלמא
*בגמלא פרחא אול אי נמי בקפיצה אי נמי
מילי מסר כדאמר להו רב לספרי וכן אמר להו
רב הונא לספרי *כי איתנכו בשילי כתובו
בשילי אע"ג דמימסרו מילי בהיני ובי איתנכו

בהיני כתובו בהיני אע"ג דמימסרן מילי בשילי מאי הוה עלייהו דשוימשר רב
 יומר אמר לא חיישין רבינא אמר חיישין יוהלכתא חיישין : קטטה בינו
 לביתא וכו' : היכי דמי קטטה בינו לביתא אמר רב יהודה אמר שמואל באומרת
 לבעלה גרשני כולהו נמי אמרו הכי אלא באומרת לבעלה גירשתי וליהמנה
 מדרב המננא דאמר רב המננא *אשה שאמרה לבעלה גירשתי נאמנת
 חוקה אין אשה מעוזה פניה בפני בעלה *באומרת גירשתי בפני פלוני ופלוני
 ושאינא ואמרו לא היו דברים מעולם מ"ט דקטטה רב חנינא אמר משום
 דמשקרא רב שימי בר אשי אמר משום דאמרה בדרמי מאי בינייהו
 איבא

למאי מיוחד לה אי לגפילה כ' - והא דלמרי' צ"כ נט פסוק (נ"ב)
קעג-) אוחיות נקטות במסירה אב"י אמר לריד להביא
לדאיה פירוש דחיישין לגפילה ופקדון וי"ל דהסס איירי בגפילה
דברים אבל לגפילה דיחיד שיפול מיוסף בן שמעון וימלאנו יוסף בן

שמעון ואחר דואו לא חיששין והכי נמי מפליג בפ' גט פשוט (שם דף קעג:) בין נפילה דיוחד לנפילה דרבים וזאת א"כ היכי קאמר ההם אהא דתנן במתני' (שם:) דשני יוסף בן שמעון מוסיאם שטר חוב על אחרים ותנא דבריי' קאמר דאין מוסיאין (א) בצפונתא דפליגי אבי' ורבא בזרין לאהי אהא לא און זרין דמ' און מוסיאין סבר לה כבזי דמיש לנפילה והא לנפילה דחד לא חישש

אב"י שיפול מיוסף בן שמעון ו
וימלאנו אחר ויש לומר דלא ממש
בפלוגא דרבי ורבא פליגי אלא כמו
שאב"י חשש לפילה דרביס חושש
אותו תנא אפי' לפילה דיחיד ור'א
והיכי מייתי התם ר'א ר'א אב"י
למילתיה דחיישין להביא ר'א אלמא
חיישין לפילה מההוא דאחר מן
האחין שהיה שטר חוב יולא מתחת
ידו עליו להביא ר'א אלמא חיישין
לפילה והא אחין הו' נפילה דחד
ולא חייס אב"י ויש לומר דמדמי
אחיס דשמי' מדדי כדמפרס התם
לנפילה דרביס ואי חיישין לנפילה
דרביס התם גמי י' לחוס :

מאי אמרת דלמא מסר ליה
חותיות נקטת במסירה -
וה"ל ורבא היכי מייחי מינה רביה
הא שפיר קאמר אב"י ובי תימא
דח"ש לנפילה ופקרון האמר' בפרק
גט פשוט (שם ע"ג): חותיות נקטת

ואיה אי חיישינן לנפילה ופקדון וי"ל
כי חזי בר נפלי הוה לן למיחש דלמא
מזר איין לריך לאו משום דרבא ס"ל
(:) אמר קטנה הוא דלא מזי מגרש
חוב על אחרים ומה ראיא הוא גט
חוש דלמא מסר ליה וי"ל דהתם גרם
גט דהתם חזי ורובי בריהוי מ"ל מיהא

הוא היה לנור על פי חלוציו ולגבות
עם דמיון שהיה לנו לחוס בגס על הפילה
אז הדין דלא חיישי' לדמא מחסר ליה:
עשויין להשאיל ולהשכיר *העמוחוק
בדברים העשויים להשאיל ולהשכיר
מא כיון דאין אחיות נקטות במסירה
קרקע כדאמרין בהוכר אח הספינה
קין אב קרקע אלא בשטר של אחת
ואב שטר חוב בעלמא אין נקדה אב

בין דשמים כשמים וחין מוכיח מתוך
השליח בזה ושוב פר"י דודאי הקלף
כל להסתפק דלמא הפקיד גביה והיינו
עצבות החוב רבא הקלף נראה לר"י
ה"שם) אלא חוב הקלף (בר א"ר) אהו
היה צלמא עמו הייתא כבורא חזין
א קמ"ל[נ] ואר"ה דהכא כיון שמתבין
פ' דהסא חס איתא דאזלו בגמלא
שילי - אר"ה דשילי והיינו שני מקומות
ולרבותא נקם הני מקומות שמתבין
המתנה ובפ"ב דכתובות (דף כ"ג ושם)
י מררר המתנה והא דבשילי נדרים
בבבבב פרק היתוב (כתובות פ"ה ושם)
כל לומר גרסתיה וגתיה לה כתובתה
גת אלא דוקא לענין נישואין :
איתא

כֹּה אָמַר מֹשֶׁה פֶּן מֵת
יִגְדֹּשׁוּן הַלֵּלִים י
כֹּשֶׁעַ הַחַיִּים יִמְנָן קֶלֶב
סֹפֵף ד
יֵב בְּמִי שֶׁסָּא הֵן
כֵּס וּפְכִי וּמִלְכּוּת
מְלוּכָה וְלוֹה הַלֵּלִים אֶסְמֵנָה
שֶׁעֵין זֶר עֹשֶׂה שֶׁס
יִמְנָן קֶלֶב סֹפֵף א
וְעֹשֶׂה חֵם יִמְנָן מֵנ
סֹפֵף כ
יֵב בְּמִי פִי מֵת
שֶׁלֵּם וּפְקֻדָּן הֵן ד
סֵמֵנ עֵין פֶּלֶס וְעֹשֶׂה
חֵם יִמְנָן רָזָה

וַיֵּרָא ד' מֵי' פִּי' מַחֲלִי
 גִּירוּשָׁן בִּלְיָ ד'
 וּפִי' מַחֲלִי אִישׁוֹת בִּלְיָ
 סַמָּג עֲשִׂין מַח סוֹשֵׁט
 אֲהֵט סִי' יוֹ סַעִי ב'
 וְסִימָן קֶבֶד סַעִף ב' :
 ב' ה' מֵי' פִּי' מַחֲלִי
 גִּירוּשָׁן בִּלְיָ סַמָּג
 עֲשִׂין נֵט עוֹשֵׁט שֵׁס
 סִי' יוֹ סַעִי מַח :

תוס' חד מקמאי
ההוא גיסא דאשתכח
במורא האי עובדא נמי
חכי דיה שהיו הערים
סעירים נמי דרמי ענן
בר חייל דרמי יתיב
במורא א"ל
ונחתום נט לאשתי .

הגהות הב"ח
(א) העם' ד"ס למאי וכו'
דל"ן מו"ז"חין דפליגי
בפלוטתא דחב"י: (ב) ד"ה
מאי אמרת וכו' אל"א
אליבא דרבי דה"ס ל"ס
כ"ל ופיכת מאיר נמחה:

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה הבא
ואר"ם דהבא ט'. נ"ב
ורשב"א ושא"פ כתבו
דעיקר סמך על פסס
דאמרינן מילי מסר :

[קעות הדפוס]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones